

Sygn. akt VI Ka 271/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 sierpnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Sędziowie: Krzysztof Korzeniewski

Marek Nawrocki

Protokolant: stażysta Julia Korożan

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Elblągu delegowanego do Prokuratury Okręgowej w Elblągu Łukasza Iskrzyńskiego

po rozpoznaniu w dniu 5 sierpnia 2021 r. w Elblągu sprawy

P. S. (1) s. R. i T. ur. (...) w Ż.

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionych przez obrońcę skazanego i skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Nowym Mieście Lubawskim

z dnia 13 kwietnia 2021 r. sygn. akt II K 54/21

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. N. P. 147,60 zł brutto za obronę udzieloną skazanemu z urzędu przed sądem II instancji oraz 236,44 zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu do sądu,

III. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie przed sądem II instancji.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 271/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok łączny Sądu Rejonowego w Nowym Mieście Lubawskim z 13 kwietnia 2021r. w spr. II K 54/21

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy**2.1. Ustalenie faktów**

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1		P. S. (1)	WYROK ŁĄCZNY fakt skazania P. S. w sprawie (...) SR (...) w S. wyrokiem z 14 lipca 2020r.	wyrok w spr. (...) SR (...) w S.	k.89
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

1	wyrok w spr. (...) SR (...) w S.	wyrok został wydany przez sąd, jego treść nie była kwestionowana przez strony, stąd dowód zasługiwał na wiarygodność
---	----------------------------------	--

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
1	obraży przepisu postępowania tj. art. 4 kpk poprzez nie uwzględnienie ścisłego związku podmiotowego poszczególnych przestępstw, za które wymierzono podlegające łączeniu kary, a więc okoliczności przemawiającej na korzyść skazanego przy wyborze zasady wymiaru kary	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Zarzut obraży art. 4 kpk został sformułowany w apelacji obrońcy. Trzeba zaś skarżącemu profesjonalście przypomnieć, że w orzecznictwie konsekwentnie		

przyjmuje się, że naruszenie tego przepisu nie może w ogóle stanowić samodzielnej podstawy apelacyjnej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 września 2012 r., IV KK 211/12, LEX nr 1220924). Podnosząc zarzut naruszenia art. 4 k.p.k. nie jest wystarczające odwołanie się w apelacji jedynie do zasady obiektywizmu, bez podania, jakie przepisy ją konkretyzujące zostały naruszone przez sąd I instancji (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2007 r., V KK 390/07, LEX nr 353329). Przepis ten wyraża bowiem ogólną dyrektywę postępowania karnego, która jest konkretyzowana poprzez treść odpowiednich przepisów kodeksu postępowania karnego, nakazujących lub zakazujących organom prowadzącym postępowanie karne dokonanie określonych czynności w przewidzianych tymi przepisami sytuacjach procesowych (np. art. 40 k.p.k., art. 170 § 2 k.p.k.). Powyższego wymogu analizowana apelacja nie spełnia. Stawiający ten zarzut skarżący wskazuje na nie uwzględnienie ścisłego związku podmiotowego poszczególnych przestępstw, za które wymierzono podlegające łączeniu kary, a zatem zarzut ten stanowi w istocie zdublowanie zarzutu dotyczącego niewłaściwie ukształtowanej kary, do którego sąd odwoławczy odniesie się w rozważaniach dot. zarzutu rażąco surowej kary.

Wniosek

o zmianę wyroku łącznego w pkt. I poprzez wymierzenie skazanemu możliwie najłagodniejszej kary pozbawienia wolności,

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutu obrazy art. 4 kpk		
Lp.	Zarzut	
2	błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na bezpodstawnym przyjęciu, że w niniejszej sprawie brak było podstaw do zastosowania wobec skazanego zasady pełnej absorpcji przy wymiarze kary łącznej	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Analiza apelacji obu skarżących tj. obrońcy i skazanego prowadzi do wniosku, że mimo wielości podniesionych w środkach zaskarżenia zarzutów, to nie zgadzają się oni z tym, że sąd I instancji wymierzył karę łączną pozbawienia wolności z pkt. I z zastosowaniem zasady absorpcji (gdyż kara łączna grzywny z pkt. III została przecież wymierzona z zastosowaniem postulowanej przez skarżących zasady absorpcji, stąd mimo iż skazany wskazał, że skarży wyrok w całości, to należy wnioskować, że nie dotyczy to kary z pkt. III wyroku). Powody dla których sąd odwoławczy uznał, że kara z pkt. I wyroku jest słuszna i nie jest rażąco surowa zostaną przedstawione przy</p>		

ocenie zarzutu z art. 438 pkt.4 kpk. Przy czym należy podkreślić, że sam fakt, że skazany popełniał tylko przestępstwa z art. 107§1kks wymienione w części wstępnej wyroku łącznego czy korzystne dla niego okoliczności wynikające z opinii z jednostki penitencjarnej a przytoczone obszernie w apelacji obrońcy skazanego nie są jedynymi okolicznościami, które należało uwzględnić przy kształtowaniu kary łącznej pozbawienia wolności z pkt. I wyroku. Zarzucany w apelacji błąd zachodziłby bowiem wówczas gdyby na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary łącznej, można było przyjąć, że zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd I instancji, a karą jaką należałoby wymierzyć w instancji odwoławczej, w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary łącznej z uwzględnieniem tylko okoliczności podniesionych przez skarżących. Sytuacja taka, zdaniem sądu odwoławczego, w przedmiotowej sprawie jednak nie zachodzi.

Należy też zaznaczyć, że sam skazany poza zarzutem rażąco surowej kary, to podniósł też zarzut niewłaściwego uznania przez sąd I instancji „że nie wszystkie wydane wobec mnie wyroki podlegają połączeniu i tym samym, że nie wszystkie kary pozbawienia wolności podlegają takowemu połączeniu”. Jednak P. S. w apelacji nie wskazał jakie to jeszcze kary z jakich wyroków sąd powinien połączyć, co stanowi, że zarzut ten jest gołosłowny i nie podlega uwzględnieniu. Tym bardziej, że sąd I instancji wskazał jakie przepisy zastosował, dlaczego przyjął przepisy dotyczące kary łącznej obowiązujące do 23

<p>czerwca 2020r. (które pozwalały na łączenia kar podlegających wykonaniu i na stosowanie zasady absorpcji) i wybór tych przepisów jako względniejszych dla sprawcy należało zaaprobować. A wobec tego, że w czasie wydania wyroku przez sąd I instancji to wykonaniu podlegały tylko kary pozbawienia wolności i grzywny wymienione w części wstępnej zaskarżonego wyroku łącznego, to te kary z tych wyroków podlegały połączeniu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>o zmianę wyroku łącznego w pkt. I poprzez wymierzenie skazanemu możliwie najłagodniejszej kary pozbawienia wolności, ewentualnie o uchylene wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutów obrazy art.4 kpk, błędu w ustaleniach faktycznych, w tym co do przyjętego katalogu kar i wyroków podlegających łączeniu</p>		
<p>Lp.</p>	<p>Zarzut</p>	
<p>3</p>	<p>rażąco niewspółmiernej (rażąco surowej) kary łącznej</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>	
<p>Jak wyżej wspomniano, to wobec tego, że kara łączna grzywny z pkt. III została wymierzona z zastosowaniem postulowanej przez skarżących zasady absorpcji, to w niniejszej sprawie należało się odnieść do zarzutu, że sąd I instancji wymierzył karę łączną pozbawienia wolności z pkt. I z zastosowaniem zasady asperacji a nie absorpcji.</p> <p>Kwestionując karę z pkt. I wyroku w pisemnej apelacji obrońca skazanego powołał się tylko na wybrane okoliczności, które miały mieć wpływ na złagodzenie kary łącznej i postulat wymierzenia jej w sposób zbliżony do absorpcji, a tymczasem pomimo więzi podmiotowej pomiędzy czynami z art. 107§1kks objętymi połączonymi wyrokami, to obrońca pominął popełnienie przez skazanego wielu przestępstw na przestrzeni nie kilku miesięcy tylko lat co wskazywało na to, że nie można mówić – jak to przedstawił skarżący – o ścisłym związku czasowym pomiędzy przestępstwami; ponadto mimo zawartych i przytoczonych w apelacji obrońcy korzystnych dla skazanego okoliczności z opinii z jednostki penitencjarnej, to organ sporządzający opinię uznał zachowanie P. S. w trakcie odbywania kar nie jako dobre tylko poprawne. Z opinii tej np. wynika, że skazany zadań zawartych w (...) nie realizuje, że odmówił udział w programie readaptacji społecznej czy podjęcia zaproponowanej mu odpłatnej pracy mimo, iż posiada obowiązek naprawienia szkody. Wbrew więc twierdzeniom autora apelacji, to opinia ta nie wskazuje na</p>	

to, że pobyt skazanego w jednostce penitencjarnej nie wzbudził żadnych zastrzeżeń i zapewne dlatego wymienione w opinii te okoliczności wskazujące na problemy z resocjalizacją skazanego obrońca pominął. Natomiast kontakt z członkami rodziny pozostającymi na wolności trudno uznać za świadczący o postępach w resocjalizacji skazanego i nie ma on wpływu na ukształtowanie kary łącznej.

Nie można pominąć, że z informacji z KRK wynika, że skazany był wielokrotnie – poza wyrokami wskazanymi w części wstępnej zaskarżonego wyroku łącznego, które przecież obejmują już dwa wyroki łączne – karany za różne przestępstwa wyrokami, co wskazuje na to, że kary z jednostkowych wyroków nie odniosły skutku prewencji indywidualnej i generalnej, i uzasadnia wniosek, że proces resocjalizacji skazanego nie powinien być zbyt krótki, stąd wnioskowana absorpcja nie ma zastosowania wobec P. S.. Na wymiar kary łącznej nie ma już wpływu ani stopień zawinienia z jego funkcją limitującą, ani stopień społecznej szkodliwości poszczególnych przestępstw. Decydujące znaczenie ma zaś względem na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Ponadto wymierzając karę łączną w ramach wyroku łącznego i oceniając zachowanie skazanego należy brać też pod uwagę czy skazany popełnił tylko dwa przestępstwa, za które orzeczono kary podlegające łączeniu, czy też wiele przestępstw. Popełnienie zaś wielu przestępstw – jak w przypadku P. S.- jest istotnym czynnikiem

prognostycznym przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji.

Trzeba też podkreślić, że przecież sąd I instancji nie orzekł kary łącznej w pkt. I w zaskarżonym wyroku łącznym z zastosowaniem zasady kumulacji, tylko przy zastosowaniu pośredniej zasady asperacji i orzekł karę łączną do odbycia w wymiarze 3 lat pozbawienia wolności, mimo, że suma kar jednostkowych wynosiła 4 lata i 4 miesiące pozbawienia wolności.

Konkludując stwierdzić należy, iż wymierzona skazanemu kara łączna 3 lat pozbawienia wolności jest jak najbardziej sprawiedliwa i uwzględniająca zarazem wszystkie dyrektywy wymiaru kary łącznej. W ocenie Sądu Okręgowego, tak ukształtowana represja karna, jak to przyjął sąd I instancji, stwarza więc realne możliwości osiągnięcia korzystnych efektów poprawczych w zachowaniu skazanego, a także będzie oddziaływała właściwie na społeczeństwo, osiągając w ten sposób cele prewencji ogólnej. Nie doszło przy jej ukształtowaniu do zarzucanych przez autorów apelacji błędów.

Nadto jeszcze raz należy podkreślić, że nie było podstaw do uwzględnienia zarzutu skazanego, że łączeniu powinny podlegać jeszcze inne kary z innych wyroków, gdy P. S. sam nie potrafił tych kar czy wyroków rzekomo pominiętych przez sąd I instancji wskazać.

Wniosek

o zmianę wyroku łącznego w pkt. I poprzez wymierzenie skazanemu

zasadny

<p>możliwie najłagodniejszej kary pozbawienia wolności,</p> <p>ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania</p>	<p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutów z obu apelacji		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
cały zaskarżony wyrok	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
z przyczyn dla których nie uwzględniono zarzutów z apelacji	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany

Zwiąże o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania # art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia	
4.1.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
pkt. II i III	- ponieważ skazanego w postępowaniu odwoławczym reprezentował obrońca ustanowiony z urzędu, to należało zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz kancelarii tego obrońcy kwotę 147,60 zł brutto tj. uwzględniającą podatek VAT oraz 236,44zł tytułem zwrotu kosztów dojazdu do sądu (art. 29 ust. 1 prawa o adwokaturze, § 4 ust.1i3, §17ust.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu),- w ustalonych okolicznościach sprawy, pomimo iż apelacje nie zasługiwały na uwzględnienie, to zachodziły podstawy do zwolnienia skazanego od kosztów postępowania odwoławczego z uwagi na jego sytuację materialno-rodzinną i pobyt w jednostce penitencjarnej (art. 624§1kpk)

7. PODPIS